

Misjonen i Kina og India.

Brev fra str. Gunhild Gundersen, Helga Lundebjerg og br. og str. Desmond.

Yutze Hsien 11. januar 35

Kjære misjonsvenner!

Nåde og fred!

Har lenge tenkt på å sende en hilsen fra Yutze Hsien.

Som nok de fleste vet, er br. Schroeders familie for tiden i Norge, så jeg er på deres stasjon under deres fravær, sammen med søster Ruth Westin. Kom her til i juni, og har fått lov etter beste evne å ta del i arbeidet for sjeles frelse.

Vi priser Gud for hvad han har gjort den tiden vi har stått her, og vi venter større ting fra Herren. Han har lyst til store begjæringer, så vi kan med frimodighet komme frem for nådens trone, og bede om hvad som helst i hans navn, og vi har lofter om å få det. Vi vet det er etter hans vilje å bede om sjeles frelse.

Når jeg skal fortelle litt fra arbeidet, må jeg gå tilbake fra vi optok arbeidet ihøst. Har vært ute i landsbyene både rundt Yutze og lengere borte. Var også på str. Bruntlands stasjon i Lan-Tsun.

De kristne der venter på at str. Bruntland skal komme igjen. Det trenges i sannhet noen som kan ta sig mere av arbeidet der. Vi har hørt senere at flere har tatt ved troen i en landsby 10 li syd for Lan-Tsun. Så vi er glade for å høre om fremgang. Mange er villige til å høre evangeliet og flere har tatt ved troen på Jesus, og ber nu til den sanne Gud. Det synes å være åpent for evangeliet hvor vi kommer hen, så jeg tror at Gud har sendt en særskilt besøkelsestid over Kina, som vi priser Gud for.

Det er herlig å se når dem som bare har tilbudt disse elendige avguder får en virkelig erfaring av hvad det vil si å være en kristen, og finner liv og fred i Jesu dyrebare forsoningsverk. Hvilken forskjell der blir.

En kvinne her i Yutze fikk høre om Jesus at han var mektig til å frelse fra synd og helbrede. Hun var nemlig meget syk. Hadde hele ansiktet fullt av sår, fra over nesen til under haken og kunde ikke spise, da leppene var fulle av sår, så hun kunde ikke åpne munnen. Lægene kunde ikke gjøre noe for henne. Men da hun hørte om Jesus, trodde hun på ham, just som et lite barn tror på sin mor og hun blev helt helbredet, og nu priser hun Gud for hvad han har gjort for henne. Et par uker etter kom hun på kvinnemøtet med en liten troje. Hun vilde vi skulde be for hennes lille barn som var syk. Det hadde fått hodet fullt av sår, og vi bad for den lille. Hun kom igjen en uke etter og vilde vi skulde be igjen. Den lille var bedre, men ikke helt helbredet. Så vi bad igjen og barnet

blev helt frisk.

Jesus sa hennes tro. Tror hun virkelig er født påny.

Er det ikke underbart? De som ikke har hørt evangeliet for, kommer ut fra det største mørke og inn til Guds herlige lys, og kan glede sig i hans frelse. Så da hennes mann så hvad Gud var mektig til å gjøre, tok også han ved troen på Jesus. Nu sender de barna på søndagsskolen. Så hele familien er kommet med. Også en kvinne som bodde i samme gård kommer til møtene nu og vil tro.

I oktober hadde vi bestemt 3 dages møte, men Gud tenkte anderledes så de blev 9 dage. Gud: And arbeidet på hjertene. Vi hadde en kinesisk evangelist (Hu var hans navn), her. Han har vært i Herrens arbeide ca. 14 år. En virkelig åndelig mann og Gud brukte ham til stor velsignelse, så det blev en virkelig vekkelse både blant Guds folk og de urettede.

Det blev syndebekjennelser av alle slag. To kvinner som hadde vært frelst i mange år stod op og bekjente at de hadde drept hver sitt lille barn. (Synd som de ikke hadde bekjent da de blev frelst), som Gud minnet dem om. Noen hadde stjålet, andre bekjente at de hadde trodd at de var bedre enn andre kristne. En mann kom frem. Han var frafallen og var så ulykkelig at han visste ikke hvor han skulde gjøre av sig, bare gråt en lang stund. Så bekjente han at han hadde levet i synd av alle slag og hadde spist og soigt noe stoff som ligner opium, som er helt ulovlig å både spise og selge. Her er just nu kommet ut en ny lov. Alle som spiser eller selger det, skal bli drept. Og i dette år som er gått er det 167 som er skutt bare her i Shansi, og nu er det enda strengere. Det er jo nødvendig å sette en stopp for den slags forretning, for de som begynner å spise det blir slik at de må ha det og så selger de hus og hjem og alt hvad de eier for å få det. De blir helt ødelagte. Så enhver forstår at det var Gud som virket på denne manns hjerte.

Han blev frelst og løst og kommer nu stadig til møtene. Der var noe imellem ham og hans far og han gikk og gjorde også det op, så nu er det godt, og faren kommer også til møtene. Og mange andre som det tar for meget plass å beskrive. Vi priser Gud for alt, og tror at Gud vil fortsette å frelse sjeler og berede sine for sitt snare komme.

Tre uker før jul var vi ute i Chiao Cheng for 3 dages møter. Str. Helga Lundebjerg har åpnet en

stasjon der. Og skal si der var mange hungre sjeler. Både lokale og gjæder på vilt var overfylt med folk som vilde høre, og naturligvis også se utlendingene. Men det er åpent for evangeliet og Gud virker på hjertene. Må Gud få velsigne str. Lundebjerg på hennes nye sted, som vi alle tror er Guds velbehagelige vilje, da der er sjeler som må hostes inn for Jesus kommer. Husk henne i eders bønner at Gud må sende midler så arbeidet kan gå frem også på dette sted. Tiden er kort heretter, og isannhet høsten er stor, men arbeiderne få. Bed derfor hostens herre at han må drive arbeiderne ut til sin høst!

Hjertelig hilsen eders i Kristus Jesus.

Gunhild Gundersen.

Chiao Ch'eng Hsien
Shansi N. China,
17. desember 1934.

Kjære venner!

Og alt hvad Herren vår Gud rydder for vårt åsyn, det tar vi i os. Dom. 11. 24.

Det er nu gått en lang tid siden vennene hørte fra mig gjennom «Misjons-Røsten», så jeg vil sende en hilsen, denne gang fra Chiao Ch'eng.

Hostens Herre har lagt denne plass på mitt hjerte, så jeg måtte gå hertil.

Og her er mange hungre hjertener og åpne hjem. Herren har også lagt til rette at få leie en god plass for misjonsstasjon.

Den 9., 10. og 11. desember hadde vi hvad vi kaller «stormøte» her. Vår kinesiske br. Hu var med oss og hadde meget godt å frembera fra Guds ord. Lærerikt og ransakende var det å høre ham. Han er oprinnelig her fra Shansi; men har virket i Tientsin i mange år, nu er han kommet tilbake og Gud bruker ham. Bed for ham venner, at han må fortsette være et redskap i Herrens hånd.

Vi hadde også br. og str. Nilssen her og søstrene Ruth Vestin og Gunhild Gundersen, Alfhild Bjerva og Aasta Thuen.

Ja det var godt sammen å få prise Herrens navn, fordi han er underfull i råd, stor i visdom og mektig til å frelse. Halleluja!

Det kom en masse folk på møtene. På siste møte kom bønnens ånd over oss på en særskilt måte, og forbonnen led som en brusen for folket på dette sted.

Efter bønnen kom Guds kraft over en kinesisk søster, og hun hoppet op på en benk og vidnet så det klang om hvad Jesus hadde

gjort for henne, og innbød folket til å overgi sig til ham, og flere kom frem til forbønn.

Ja vi priser Herren for hvad han gjør, og for hvad han formår.

Det er ennu større ting ivente, så det gjelder for oss venner, at ikke tape motet; men gå frem og redd sjeler for himmelen.

Hostens tid er kort — snart er Jesus her.

«Brusende harpeklang, jublende englesang høres i himmelens sky.

Bruden beredes skal, hentes til bryllupssal

møter sin brudgom med fryd.»

Hjertelig hilsen,

Eders for Kinesernes frelse

Helga Lundebjerg.

Våre elskede venner. Jesu frede.

«Og man kaller hans navn Under.» Es. 9. 6.

Underbare navnet Jesus. Som oppfyller alt i alle. Frelse full og ly i nøden, trøst i sorg og liv i døden. Hungre sjeler, her manna er. Livets vann for en og hver — Navnet over alle navne. Intet nær på jord kan gavne som utelater navnet Under. Jesu blod og Jesu vunder. Og i evigheten lang, vi skal synges Lammets sang, Under over alle under. Han har kjøpt oss til sin Gud, og utkåret som sin brud.

De beste ønsker om et seierrikt nyttår med Jesus. — Det er mørkt på jorden, men det lysner og gryr av dag for Guds folk. Her har vi ikke en blivende stad, men søker den tilkommende som har en evig grunnvoll. Halleluja. Må vi finnes trofaste og kjøpall til han kommer. Dyrebare klenodier kan vinnes ved utholdende bønn og virke for å fange sjeler. Herren hjelpe den enkelte av oss å bruke det pund han har gitt oss.

Det er allerede 3 måneder siden vi sist skrev og mange ting har hent siden da. Skulde vi skrive om alle opplevelser så vilde hverken tid, papir eller blekk strekke til.

— I september hadde vi gleden å ha besøk fra N. India av den søster som har vært Mirriam i skole. Hun bragte gode nyheter fra henne, som jo var meget opmuntrende for oss. Mirriam hadde selv sydd en pen bordbrikke og sendt med henne som gave til mamma. Vi får også gode breve fra henne. Hun har valgt å følge Jesus og gikk i dåpens grav i sommer. Når vi minnes hvad hun var da vi tok henne inn fra djevletilbedernes leir, skidden, vill og uvidende, og ser henne nu: ren, frelst, snild og

flink, så fylles våre hjerter med fryd og vi istemmer: Jesus formår. Herren skje takk og lov. Be at hun må bli en sjelevinner.

Herran har gitt seier også i vårt evangeliske arbeide. Vår trofaste evangelist br. Simian har vært med oss igjen siden begynnelsen av oktober, og mange lytter til sannheten. Bibelkvinnerne og jeg har hatt velsignede stunder både i hjemmene og på hospitalet. Her forleden dag ledte vi etter huset til en familie hvis datter vi hadde besøkt i hospitalet, og som hadde gitt oss sin adresse. Vi stanset fremfor et hus og spurte om de visste hvor dette nummer var.

«Nei,» sa de, «men kom inn og tal til oss.»

Her var et nytt hjem åpent og ikke bare et, for da vi kom inn på andre siden av huset fant vi, at ti familier bodde i den gården og vi hadde en interessant tilhørerskare på en 30—40 personer. De synes å sluke ordene om Jesus og hans kjærlighet i det han led døden for alle, dem iberegnet. De bad oss endelig komme igjen. En liten pike der på et år var bedekket med sår. De hadde forsøkt hospitalet, men hun var like ilde. Jeg sendte dem litt pulver og salve og på litt over en uke var den lille bedre. Vi var der igjen sist fredag og nu fikk vi innbydelse til å komme til huset på andre siden av gaten. Så Herren går foran og bereder hjertener og vei. Vi priser Gud for hvert middel han bruker i vår hånd til å nå disse sjeler. Ja, bare å trekke ut en tann har vært middel til å nå forskjellige med (vangeliet. Det er salig å kunne så ved alle vanne. Hosten forestår, og vi lenges etter å se mange nek i Herrens lade. Det styrker oss i kampen å vite at vi har eder våre trofaste venner der hjemme som står opp bi med bønn og den hjelp I formår. Herren skal rikelig lønne eder igjen for alt, og gi eder en rik høst av dyrebare sjeler både herute og derhjemme. Takk for alt i Jesu navn. Kravene er store, men Gud er større og han lar aldri sine komme på skam. Halleluja!

Vi er så glade at Herren kjenner sine, og han som ransaker hjerter og nyrer ved hvad åndens attrå er. Så kan de helliges anklager fortsette, og hans medhjelpere med. Vi har intet å frykte for Fyrsten for Herrens skær er på vår side og med ham skal vi mere enn seire over alt dette.

De hjerteligste hilsninger fra oss alle her.

Eders i Jesu herlige tjeneste.

Br. og str. Desmond,
35 South Parade

Bangalore, India.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjons-
tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redak-
sjonskomité. Utkomsten hver 1. og 15
i måneden. — Alle brev og meddel-
ser til både redaksjon og ekspedi-
sjon sendes under adresse: Misjon-
Rosten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre
kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år.
Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr.
år. Bladet bestilles i alle landets post-
anstalter og hos kommisjonærene.
Adresseforandringer, skriftlig opplysning
og betalinger skjer til ovenstående adr.

Hils Apolles,
den prøvede i Kristus.

Rom 16. 10.

I Ordsp. 25. 25 leser vi: «Som
koldt vann for en mødig sjel er
en god tidende fra et fjernt land».
I det 16. kapitel i Romerbrevet
hilses Paulus de forskjellige han
kjenner der i Rom. Han hilses
Priska og Kvila, sine medar-
beidere i Kristus Jesus. Han hilses
Maria som har arbeidet meget
for de hellige i Rcm. Han
glemmer ikke noen av de hellige;
de får en hilsen alle sammen.

Blandt alle de andre er også
Apolles, den prøvede i Kristus.
Hvori Apolles provelse bestod
står det ingen ting om, men Apol-
les var i alle tilfeller en prøvet
mann. Paulus avslører sig her
som en der nøie kjente menig-
hetens folk og visste om deres for-
skjellige forhold og hadde dem
alle i sitt hjerte. Han led med
dem, han gledet sig med dem og
han ønsket å være til opmuntring
og gi dem et ord som kunde bli
dem til hjelp og trost nettopp i
den stillingen de var. Så får også
den prøvede en hilsen.

Gjennom alle tider har det vært
Guds barn som har hatt sine prø-
velser og motganger. Hele bibe-
len vrimler av tilfeller der stad-
fester dette. Og så i vår tid finnes
det slike, prøvede kristne. De
har forskjellige prøvelser og er i
helt ulike kår. Noen er prøvet i
det ene og andre i noe annet. Det
kan være større og mindre prø-
velser, men hvor godt det er å
ha en som kan gi oss en hilsen i
et slikt tilfelle. Det vilde være
godt om det fantes mange som
Paulus, der forstod å komme de
prøvede til hjelp med en hilsen.
Dog er det en som kan gi en hilsen
i alle prøvelser. En som kjen-
ner hver eneste prøvet sjel over
hele jorden og som ikke bare kan
sende en hilsen, men som kan
komme oss til hjelp når vi prøves.
En som selv er prøvet i likhet
med oss i alle ting, dog uten synd.
Prøvede broder eller søster. Syn-
nes prøvelsen hård, er det tungt
og vanskelig? Jesus ser og kjen-
ner dig. Han skal gjøre både prø-
velsen og dens utgang så du skal
tåle den. Han har ingen prøves
over evne. Han kommer dig til
hjelp og det blir en utløsning.
Gud være takk! Den tro som er
prøvet er kostelig for Gud og den
som seiret skal arve alle ting.

-G. Iversen.

HJELP TRENGES!

Kjære venner, Fred fra Gud.
Da jeg på min reise i host
straks for jul også kom til Skars-
våg og delte noen velsignede
stunder med de kjære venner der,
opdaget jeg at vennens behus
er ved å forfalle og da vennene
er få og fortjenesten i årrekker
har slått feil, makter disse ikke
den reparasjon som er påkrevet.
Det er derfor av aller største nød-
vendighet at disse kjære søsken-
de blir hjulpet så de fremdeles
far et sted å smake en Herrens
ord også her.

Følgende kan opplys: Skars-
våg er et fiskervei som ligger på
Magerøy, ca. 3 kilometer fra
Nordkap. Det er således Euro-
pas nordligste bebyggelse.
Huset er kjøpt og betalt og skjø-
te er ordret så snart nevnte hus
altri kan bli privateiendom for
noen, men vil alltid fortsette å
være bebyggelse som så eies av Ven-
nene.

Huset rummer ca. 120 menne-
sker og er således stort nok til
det stedlige behov. Der er intet
annet forsamlingshus på stedet.
Det nærmestliggende bebyggelse er
flere mil borte og under de ofte
vanskelige værforhold i Finn-
mark er det umulig å nå dette.

Huset i Skarsvåg er således
helt uundværlig ikke bare for

Vennene, men for det hele folk
dette utsatte fiskervei, som ligger
som en forpost for de mange fi-
skere som søker sin næring i det
storkulle Nordishav. Vennene
på stedet har misjon og har i år-
rekker kjempet meget tappert
for å samle de nødvendige mid-
ler til lys og brensel m. m. Dette
ofte under savn. De har dog ikke
maktet vedlikehold — så om det
ikke nu blir en utvei til å få hu-
set på nytt utvendig og forbedret
taket med mere, blir det helt odø-
lagd til sorg for de kjære venner
og den kjempende fiskerbefol-
ning på stedet.

Ved den voldsomme storm for-
rige host blev huset også skjøvet
over endel til den ene siden, det-
te må likeledes rettes på.

Reparasjonen som nu trenges
er taksert til å koste 700 kroner.
Vennene vil da selv hjelpe til det
de kan med reparasjonen gratis.

Jeg er opmerksom på de van-
skelige forhold og store byrder
som også menigheter og venner
sydpå er belastet med. Efter bønn
til Herren om saken våger jeg
dog å be om hjelp til dette, idet
jeg vet: — den Gud som ser be-
veggrunnen for våre handlinger,
og lønner etter sin rikdom,
han vil også nu lønne den glede
giver.

Giv derfor din gave — stor til-
lert liten og evighetens morgen vil
vise at heller ikke dette var for-
gjeves.

Penge kan sendes til menig-
hetens kasserer, adr.:
Harald Pedersen, Skarsvåg,
Finnmark.

eller til undertegnede og vil der i
begge tilfeller bli kvittert for det
mottatte beløp i «Misjons-Rosten»
eller det blad som givener måtte
ønske.

Kjær broderhilsen til alle ven-
ner. Eders
Oskar Gamst.

Vi vil på det beste anbefalt
ovenstående opprop.

Det er nok vanskelige tider for
de fleste av Guds folk nu, men
det er også dem som har faste
inntekter og med glede er med å
gi et offer.

700 kroner er ikke et uover-
kommelig beløp når man står
samlet. Små beløp om ikke mer
en 1 kroner, vokser når de blir
lagt sammen til hundreder.

Venner som har interesse for
Nord-Norge: her er det anledning
å få bli med.

Send ditt beløp snarest mulig
til br.

Harald Pedersen, Skarsvåg,
Finnmark.

Det er en følge av enhet og ar-
beidsiver.

Til abonnentene.

For å undgå feil i ekspedisjon
er det nødvendig å skrive tydelig
navn og adresse når kontingent
innsendes og bladet bestilles. Det
hender vi får bestillinger som er
umulige å lese hverken navn eller
poststed på. Skriv tydelig og
 greit.

Det letter også ekspedisjonen,
at det bemerkes enten det er ny
eller gammel abonnent.

Abonnentsamlede.

En av våre venner har i dette
år allerede sendt oss 10 nye abon-
nenter. Det viser, at det går an
å få nye til å bestille bladet.

Vi gir prosenter for å tegne
abonnenter. Skriv og undersøk.

Løssalg.

Det er noen av våre selgere
som selger 50 blade hver gang og
har gjort det år etter år. Er det
noen som vil prøve å selge om ik-
ke flere enn 5 eller 10 hver gang?

Proveblade

Sendes fritt til utdeling så langt
oplaget rekker. Prøv å utdele no-
en og se om det ikke lykkes å
tegne noen nye abonnenter.

Kontingenten.

Så tilsiast, husk kontingenten.
La det nu bli det første året i
bladets utgivelsestid, at det ikke
blir noen restanse ved årsskiftet.
Mange sender regelmessig sin
kontingent på forskudd og forsøk
om ikke alle kan gjøre det.

Til de forsømte steder.

Kvittanse for innkomne beløp
til forsømte steder i 1934.

Fra B. J. Reipå kr. 10. Fra en
søster fra Svenkerud kr. 5. Gitt
kr. 5. En br. fra Svenkerud kr.

5. Til br. Skoies virksomhet.
De kr. 5.00 er gitt br. Skoie, re-
sten kr. 20.00 er sendt br. Karl
Bryntesen som ber mig gjennem
bladet å si en hjertelig takk til
gjivene. Undertegnede vil også si
en hjertelig takk for det inn-
komne. Foreløbig kommer jeg ik-
ke nu til å samle inn noe da det
er oprettet evangelistkasse. Men
kommer det ikke noe inn gjern-
rem den, vil jeg nok atter få
henvende mig til lesernes gode
vilje til å hjelpe.

Mange hilser fra
Thorleif K. Amundsen.
Asheim i Buskerud.

de. Han hadde vært en god ekte-
felle, forsorger og far. Dette øie-
blikk, denne broder, familie og
forsamling glemmes aldri.

Efter sangen: Når solen daler
talte undertegnede over. Ar-
14, 13. Salge er de døde som dør
i Herren.

Derefter sang på opfordring
Metodistenes sangkor en sang
som br. Nilsen aldri blev trett av
å høre: Sangen og navnet er
Jesus.

Så talte metodistpastor Storb-
y og efter sangen: Engang er stem-
men brusten her» nedlas kranser
fra familien, forsamlingen, Dram-
mens håndverksforening, mur-
mestre og arbeidere m. fl. Det
fremkom at br. Nilsen hadde
vært en betydelig mann innen sin
stand, og særlig god til å komme
overens med. Han hadde stort
hjerte for sine arbeidere.

Kisten blev så båret ut av hans
sterke sønner. Under usedvanlig
stor deltagelse fortas hans jordi-
ske hytte til jordens skjod hvor
den skal hvile til opstandelsens
morgen.

På graven sang vi: A tenk når
engang samles skal, og så talte
undertegnede ut fra 1. es. 4, 13
—18: «Trøst da hverandre med
disse ord.»

Kl. 7 samme dag hadde venne-
ne arrangert minnefest som også
samlet flere folk enn lokalet kun-
ne rumme.

Efter velkomsthilsen av D.
Kristoffersen talte br. pastor
Storb-ut fra 1. Tes. 4, 14 og
pointerte særlig at Guds folk der
ikke, men «hensover». Han kunde
fremholde mange skjønne trekk
om br. Nilsen men trodde han
vilde være den første til å prote-
stere: «Si ikke noe om mig.»

Nu gir jeg ordet til br. Spjærn:
Hensovede br. var min kamerat,
min nabo og min br. i Herren
som elstebrodre i forsamlingen

stod vi hverandre nær og vi har
stått sammen i lyse og mørke ti-
der, men Gud har holdt opp.

Det er underlig når slike stot-
ter forsvinner. Br. Nilsen var all-
tid smilende, følsom og aktpå-
vende. Kom han forbi i bil stan-
de, han alltid og spurte hvordan de
star i liv hvor travelt han enn had-
de det.

Vi var gode venner.
— Likesom han hadde elsket og
sine egne som var i verden, så elsket
han dem inntil enden, og også om
var det med oss. Husker hans side
ste vidnesbyrd her. Det var i Siden
som spurte ham hvad det betyr på
vinnere mere enn seier, hvortil hagang.
svarte ut fra den engelske overset-
telse det betyr: Triumf!

Den siste tid var legemet svak-
t men han hadde alltid noe godt at
si om Jesus.

Hans minne vil leve for alle, vi
gleder oss ved tanken på gjensyn-
net, og jeg vil opmunne både fru
Nilsen og barna til å tro på Jesus
så får de møte ham igjen.

Ing. Johansen, hadde bedt om
et ord særlig til barna og hadde
fått: Min far og mor har forlat-
t meg, men Herren tok meg og
han hadde hatt 6 av barna på
søndagsskolen og ønsket de alle
mätte ta standpunkt for Jesus.

Br. Svendens gledet sig over
tanken på gjensynet. Han husket
da Gud på det gamle lokalet med
de vår kjære br. Nilsen. Deres
hjem har vært et gjestfritt hjem
som alltid stod åpent for Herrens
vitner.

Garielsen hadde truffet Nilsen
for 15 år siden som en br. i Her-
ren og dette forhold har vært ut-
dette siste. For en tid siden var
de han og hustru syk, men han
sente mig noen ord, ikke for å be-
klage sin nød, men det var om
muntrede kjærlige ord.

Han var en mann, og hadde en
plass å utfylle. Jeg synes han er
fremdeles iblant oss.

Grønneberg: Nilsen var en av
de mest omhøvede menneske-
jeg har sett.

Severinsens minnet om å komme
ihu sine veiledere som har for-
kynt Guds ord, og det har Nilsen
gjort. Han var en av mine best-
venner. Han takket Gud med g-
de å håpet på at hans barn skulle
bli frelste.

Helgerud hadde vært sammen
med ham for 30 år siden. Det var
en god tid. Han gledet sig over
Nilsen nu var hjemme og de
stykkevis ophørt.

Kristoffersen hadde arbeidet
sammen med Nilsen ved by-
ningskontoret, Han hadde et god-
hjerte for sine arbeidere. Der var
ikke noe stort ved ham, han var
som en kollega iblandt vennene.
Siste møte her stod han ved
ren og leste Hebr. 11 og nu er
oplytt for ham.

Tilslutt takket Henry Nilsen
familiens vegne forsamlingen for
hvad som var gjort for hans far
under sykdom, død og begravelse
se og for den hyggelige minne-
fest: «Vier blitt trøstet og b-
Likeledes takket fru Nilsen for
bad om vennenes forbønner.

Må så br. Nilsens ord som har
alltid sa når han stod frem for
vitne ringe i våre øre:

«Ja jeg har også lyst til å
å vitne idenne store salte til
Gud signe hans hustru, og hans
og svigerbarn og hans minne. G-
Math. Støve

SPREDT

På farten.

Berger:
Neste plass
fold. Her er de
sombet. De ha
pent lokale.

efra først av
og side optok vir-
side dopte mang-
Siden har de
på andre stede
Vi hadde
torsdag, torsda-
ikke meget fol-
at for Gud er i
hovedsakens

vsamlet i hans
midt iblandt.
Lørdag var
og det var god-
Je vært gjidt
til Gud, men
det foltes at
gjøre farta. G-
når det blir m-
Selvig, Sand-
Søndag hadde
nes lille lokal-
Reiersen som
frikirken der t-
fabrikken h-
skole og møte-
mang-
ang søster vi-
hadde helbred-

kulose. Flere
tore. Det er
hande nu og m-
den. Kjære G-
hvaltte å ledni-
for Kristus.
Herren vil
gripe helt.

Hauge, Ro-
Onsdag er
it jeg fikk a-
å et møte p-
Bare det p-
Lauges føde-
eresse for
gamle huset
urat likeda-
veggen kan
get han gjor-
krifter ligg-
let. Indremi-
otelokale i
er står har
forteller om
evde like ut-
Nu har br-
lad optatt
sier et avh-
bken og an-
Det var
ar åpent o-
å avholdt
Gud med
litt døpt.
familie har
igen bekost-
teparten f-
ar predik-
viser ditt
angt i len-
gså br. E-
et koster
orhold.

På Haug-
beidsledi-
kan opt-
Hvis det
tatte til f-
bæst her va-
kk hjelp
hjelp til

SPREDTE FELTER

På farten.

Berger:
Neste plass er Berger i Vestfold. Her er det en gammel virksomhet. De har et ganske stort og pent lokale. «Betania». Det var fra først av «Kristi menighet», som optok virksomheten her og de dopte mange i sin tid.

Siden har det nok vært her som på andre steder, stiltand og fremgang. Vi hadde møter tirsdag og onsdag, torsdag og lørdag. Det var åpent å vidne om Gud, men ikke meget folk. Det er dog godt, at for Gud er ikke mange eller få hovedsaken. Hvor to og tre er samlet i hans navn der er han midt iblandt.

Lordag var det siste møte her og det var godt å vidne. Det skulle vært gildt å sett noen komme til Gud, men ordet er levende og et folkesat til det virket. Det kan være frukt. Guds levende ord, år det blir mottatt i tro.

Selvig, Sande.

Søndag hadde vi møte i vennenes lille lokale. Det er br. Joh. Teiersen som har fått lov av fabrikkens der til å innrede et rum. Fabrikkens hus til å ha søndagskole og møter i. Det var et godt møte og mange priste Herren. En søster vidnet om at Herren hadde helbredet henne fra tuberculose. Flere ufrelste var også på møte. Det er vekkelstider i vårt land nu og mange vinnes for Herren. Kjære Guds folk: La oss benytte anledningen til å vinne noen for Kristus.

Herren vil gi seier om vi lar oss ripe helt.

Hauge, Rolvsøy.

Onsdag den 6. passet det slik jeg fikk anledning til å komme på et møte på Hauge i Rolvsøy. Bare det at det er Hans Nilsen auges fødested gir jo straks interesse for stedet. Her står det gamle huset hvor han bodde akkurat likedan som på Hauges tid. Veggene kan man se det bokskapet han gjorde og hans bøker og skrifter ligger fremlagt på bordet. Indremisjonen har bygget et otelokale like inntil huset og her står hans billede og en skrift forteller om åndsåpen han opplevde like ute på jorden her. Nu har br. Simen Eriksen, Frad optatt møter på stedet og her et avholdtslokale en gang i tiden og annen hver søndag. Det var ikke lite folk og det var åpent og lett å vidne om Gud i avholdtslokalet. De har fått be Gud med flere der og flere er blitt døpt. Br. Eriksen og hans familie har optatt arbeidet på sin egen bekostning og de betaler merparten av utgiftene til lokalet, og predikanter og utgifter til disse ditt og mitt. At dette blir langt i lengden er klart. Nu er så br. Eriksen arbeidsledig og det koster å arbeide under slike forhold.

På Hauge er det også en veldig arbeidsledighet så de synes ikke kan opta kollekt der. Hvis det skulde være behov for dette til forsømte steder måtte det her være et av dem. Om de fikk hjelp til å ha en predikant hjelp til et par ukers vekkel-

sesmøter for eksempel. Br. Hegg hadde vært der onsdag før og det hadde vært enestående åpent for ham. Om han kunde vært der et par uker — om ikke mere — vilde det ganske sikkert hatt god virkning.

Ja, dette må stå for min regning, da ingen har bedt mig nevne noe om det og jeg har det nesten på følelsen, at de helst vil være ubemerket, men slik ser jeg det for min del.

G. I.

Fra Larkollen, Rygge.

Da vi har hatt flere velsignede møter her i Larkollen og broder Aimar Karlsen har vært her noen tid, har vi besluttet å avholde veltnevnte på Stotvigs Hotell, Larkollen søndag den 3. mars. 2 møter holdes kl. 11 fm. og 5 em.

Broderlig hilsen

Martin Buberg.

25 års jubileum.

Lordag 2. og søndag 3. mars feirer Misjonshusets forsamling, Sarpsborg, 25 års jubileum. Oprinnelig er forsamlingen en del år eldre, idet den holdt sine møter i lokalet Bethel for Misjonshuset blev bygget. Men innvielsen av lokalet holdtes første søndag i mars år 1910.

Dagene vil bli feiret med møte lørdag aften og antagelig fest søndag. Syvmannsmusikken fra Halden og tilreisende brodre vil delta.

S. T.

Nord-Norges misjon 1934.

Inntekt:
Misjonen, Svelvik kr. 218.68.
Str. P. E. Svelvik 5 str. J. M.

Nesbygden 6. str. M. L. Svelvik 10, str. H. P., Hurum 4, str. J. M., Nesbygden 3, str. M. B., Berger 5, br. A. N., Svelvik 5, barnem. Hurum til frakt for tøy kr. 2. Til sammen kr. 258.68.

Utgift:
Til vidner i Nord-Norge kr. 252.40. Frakt for tøy og porto kr. 11.05. Tils. kr. 263.45.

Gud elsker en glad giver 2. kor. 9, 6, 7.

Harda Volden, Svelvik.

Fra lesekretsen.

Da jeg ikke har mottatt bladet for februar så vil jeg be om dere vil sende mig det samtidig med bladet for 15. Jeg har betalt på posthuset her kontingenten for halvåret 1935, så det er vel bortkommet antagelig. Jeg synes om bladet og om jeg ikke kan yde midler så inspirerer det til bønn for misjonssaken både her hjemme og ute på hedningemarken.

En søster i Herren.

Det er like nødvendig å ha bedende venner som økonomisk støtte. Begge dele er nødvendig. Bare hold ut å be, søster. Gud hører bønn.

Red.

Evangelisk Tidsskrift

som begynte på 2. årgang 1. januar utgis av Lyder Engh, Fredrikstad og faste medarbeidere er Ing. Alb. Hiorth og pastor D. O. Belfrage, Gøteborg. Tidsskriftet er virkelig allsidig og godt.

Første nr. i år inneholder bl. a. en interessant artikkel av Ing. Hiorth om «Spiritisme og psykisk forskning contra Bibelen».

Den burde leses av alle. «Vektoren på murens» er også en interessant oversikt over mange av de ting som rorer sig i folkehvet og har betydning for oss alle. «Krigs- og revolusjonsfare» av Oswald Smith, Canada og «Studier i Romerbrevet» av A. B. Simpson er også gode ting.

Heftet inneholder meget interessant og godt lesestoff. Det er noe for både hodet og hjerte.

Det er sikkert at heftet fortjener å bli utbredt i stor utstrekning. Det har også fått en god mottagelse hvor det er blitt kjent Se annonsen i dette nr.

G. Iversen.

Den levende vei.

«Se, jeg legger for eders ansigt livets og dødens vei». Jerm. 21, 8.

«Jeg er veiens». Joh. 14, 6.

Når vi har et mål vi ønsker å nå er det nødvendig å kjenne veien dit. Men det er ikke nok bare å kjenne veien. Vi må også gå den, til vi når målet. Kun da er vi sikre på å nå målet.

Gud har satt et høit mål for ditt liv og det er faderhuset med de mange boliger i herligheten der hjemme. Gud kunne sette målet så høit fordi han selv har beredt veien dit. Mange mennesker når aldri målet fordi de ikke kjenner den vei som fører dit og mange spor slett ikke etter veien engang, men vandrer sine egne, selvtrukne veier. Det fins dog bare en vei til himmelen. Alle andre veier fører i fortapelsen. — Derfor er det i sannhet grunn for alle som leser disse linjer å tenke noe over om man er på den rette vei. Tenk å vandre et helt liv igjennet og så ved veiens ende opdage at du gikk på en gal vei. Tenk ikke at det ikke er så farlig. Jeg er nok på rett vei. Guds ord sier: «Det er en vei som kan synes rett for en mann, men til sist blir det en vei til døden». Ord. 14, 12. Selv mannen etter Guds hjerte hadde bruk for å be: «Ransak mig o Gud og kjenn mitt hjerte. Prøv mig og kjenn mine tanker og se om jeg er på fortapelsens vei og led mig på evighetens vei». Salm. 129, 22—24. Hvordan kan du da i kjødelig trygghet undra dig denne prøvelsen?

Hvor går da denne vei?
Jesus har engang for alle avgjort dette spørsmål. Han sier: «Jeg er veiens». Han er veien

fra begynnelsen til enden. «Det kommer ingen til faderen uten ved mig». Synden hadde gjort et stort sveig mellom Gud og mennesker, men da Jesus la sitt liv ned på korset blev det en bro — en vei — over sveiget. Jesus blev veien.

Men Jesus blev ikke bare veien til Gud, men inn i Gud. Han vil fore oss inn i trygghet, inn i hvile hos Gud. Gud blir vår bolig. 5. Mosb. 33, 27. Denne hemmelighet kunde ikke disiplene fatte da Jesus sier: «Tro mig, at jeg er i min far». De forstod det ikke enda. Men Jesus talte om en dag da de skulde forstå denne hemmelighet. «På den dag skal I kjenne at jeg er i min far og I i mig og jeg i eders». Når den Hellig And kom skulde dette «skjulte livet med Gud» bli en virkelighet og Jesus er veien inn i dette liv. Hans død på korset og at vi er døde med han: er veien inn til Gud og ut av selvlivet. Les de vidunderlige ord i Heb. 10, 19—22 om Jesus som den nye og levende vei inn i helligdommen, inn i Gud. Husk så, at Jesus er veien til hjemmet der oppe. En dag — kanskje snart — skal han stige ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels rost og med Guds basun. De døde i Kristus skal først opstå og derefter skal de som lever og blir tilbake sammen med dem rykkes i skyer op i luften for å møte Herren.

Da er det siste stykke av veien tilbake lagt og da skal vi se det klarere enn her, hvad det var gjemt i disse veldige ord.
Jeg er veien.

B. H., Askim.

terlig for mange og et under var skjedd.

Jeg har intet å påberope mig. Hvad er du og jeg? Bare stov, dannet av Gud og et åndspust, som er innblest av Ham. Han oppholder oss hvert sekund og vi er bare et null. Kun når han får innta våre hjerter kan vi utføre noe for Ham. Det beste vi kan gjøre er å falle ned for hans fotter og gi Ham ære, pris og takk.

Hilsen til Misjons-Rostens leserne med Josva 1, 6—7.

Vadso den 17—1—35.

Eders ringe broder i Herren

L. Larsen.

Misjonøvelop.

Innkonne bidrag til misjonærene Frank og Ananda Desmond, India, for tiden 1. januar til 31. desember 1934:

Margit Engdahl, Tønsberg 100. M. H. Hoidal, Sunmor 10. Andr. Eidet, Herre 20. Venner i Sætre, ved H. Svendsrud 135. Venner i Stavanger ved Hanna Pedersen 40. Venner i Sandefjord, ved Wejer 50. Ole M. P. Flem, Longva 30. E. Hoidal, Volda 10. Venner i Sandefjord, ved Wejer 50. Venner i Sætre, ved H. Svendsrud 125. «Søsterringen» ved Hanna Pedersen, Stavanger 50. En søster ved Carl G. Blomberg, Kongsberg 300. Venner i Sætre, ved H. Svendsrud 125. Barnemisjonen i misjonshuset, Sarpsborg 25. Venner i Latinskolegt., Alesund 60. Ole M. P. Flem, Longva 25. Venner i Sandefjord, ved Wejer 50. O. Larsen, Arneberg, Asker 30. Chr. Størksen, Mosterhamn 10. Venner Espeland stasjon, ved M. B. Nesset 125. «Søsterringen», Stavanger, ved H. Pedersen 65. Julie Eide, Herre 10. Venner i Sandefjord, ved Wejer 50. Venner i Sætre, Hurum, ved Svendsrud 150. T. & M. Abrahamsen, Skravestad pr. Sandefjord 10. Venner i Alesund, ved Edv Pedersen 40. Andr. Eidet, Herre 20. Hvilke penger efterhvert er tilsendt misjonærene.

På soskn. Desmonds vegne vil jeg frembære en hjertelig takk til hver enkelt giver for troskap i tjenesten også under det år som svandt, må Gud velsigne eder alle. — Vi skal hoste i sin tid, såfremt vi ikke går trett. Må misjonærene fremdeles få være innsluttet i vennenes forbønner såvelsom ihukommet med eders offer.

Med broderhilsen
Hardy Mossberg.

Kristne arbeidsløse slutter sig sammen.

Oslo Kristelige Arbeidslag.
Et større antall arbeidsløse kristne menn, teknikere og arbeidere, yngre og eldre, har sluttet sig sammen i forskjellige arbeidslag og opprettet et sentralkontor. De håper at samstemte, der skal ha utført noe arbeide, eller reparasjoner i hjemmene, vil benytte sig av dem. Det er arbeidslag av såvel faglærte som all-mulig-menn, til oppusning, maling, reparasjoner av låser m. v., rengjøring av lofter, snerydning, havearbeide, jernarbeide, bud, samt rensning og reparasjon av klær og skotoi m. v.

Sentralkontorets telefon er nr. 24479.

Stifteren av laget er herr res. kap. O. Puntervold, Oslo.

Mitt vidnesbyrd.

Gud hater synden, men elsker menneskene med evig kjærlighet. Han åpnet derfor en kilde i Davids hus mot synd og urenhet og den randt også i mitt liv en dag. Denne kilde brakte liv og lys til min formørkede sjel. Siden den dag blev alt forandret. Det gamle er forbigangt og alt er blitt nytt. Det var Frelseren som drog forbi.

En tid etter blev jeg syk. En aften som jeg var alene hjemme gikk jeg inn for Gud i bønn og mens jeg bad fikk jeg se Jesus. Jeg opløftet mine øine og han stod foran mig. Hele rummet var forandret. Jeg vendte mitt blikk til hoire og venstre og hans øine var overalt. Jeg fikk nåde av Gud til å prøve mig selv og da jeg så hans arme med naglemærkene utrakt, foltes det som om mitt hjerte vilde sprenge i stykker. Jeg hadde også vært med og gjennomstunget Ham. Da kom disse ord til mig: «Ved mine sår har du fått lægedom». Da var

byrden borte og hele mitt indre vesen blev fylt med glede og fred. Andre dagen var jeg oppe og var frisk.

Vel to år etter blev jeg atter lagt på sykesengen. Jeg led av mavesår. Den 23. juli 1934 var det besluttet, at hvis Jesus droiet med å komme, skulde vi, syv stykker, gå i dåpen.

Tiden nærmet sig og jeg lå i store smerter. Både vennene og jeg bad om at Guds vilje måtte skje, for jeg ønsket å gjøre Guds vilje. Det siste dognet kjempet jeg hårdt og klyngede mig til Jakobs brev 5, 15—16. Jeg stod op i tro på Guds løfter, men var så svak at jeg måtte ha hjelp til å få kledd på mig. Jeg blev så med i bil sytten kilometer. Efter som timene gikk blev jeg sterkere og sterkere og jeg blev begravet med Kristus og ga løfte om å vandre i et nytt levned. Siden den dag har jeg ikke felt noe ondt. Pris skje Gud for den herlige forsoning i Kristus! Ja, dette er vit-

Mirakler i vår tid

av G. C. Bewington. En predikant der reiser i tro på Gud alene...

Lyset er godt!

«Gud sa: Bli lys! og der blev lys. Gud sa at lyset var godt...»

Kom da under hans vinger. Der er fred, styrke og hvile for den av sorgen...

Bøker.

I Misjons-Rostens ekspedisjon kan bestilles: «Jordens ytterste ender» av G. Nyseter...

Vennestevne

holdes på Stoltvigs Hotell, Larvikollen, Rygge søndag 3. mars.

Evangelisk Tidsskrift

Organ for profetisk studium og det åndelige livs utøvelse. Redaktører: Lyder Engh og ing. Albert H. Orskov...

Et blad for barna

søndagsskolen og hjemmet er Barnerosten! Den er bedre enn nogensinde. Et riktig ønskeblad.

DE YNGRES SPALTE

Til barn rundt omkring i Norge.

Hvorved skal den unge bevare sin etnisk renhet? Ved å holde sig etter Guds ord! Idag kom jeg ihu et vers som vi sang da jeg var liten...

te damen bor i har et rent freist stemme, vinduene er papir øventill, og glass nedentil. En enkel gul gardin med grønne bånd på i hjørnet til venstre...

Kina. STR. DØRUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welhavenst. 10. Oslo. HELGA LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moss.

India. ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Porsgrund. DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestrasseveien 19, Drammen.

Afrika. INGRID LØKKE: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedagst. 3 a, Oslo. HILMA HERMANSEN: Ole Kroghstad, Soll, Røllingen.

Argentina. BERGER N. JOHNSEN: H. H. Senstebe, Otterholdt, Be...

Bring alt til Jesus

Jeg all min synd hos Jesus la ned, All min nød og smerte tok han med, da i tro jeg sa han led for mig.

F

Kjære misjons Guds frelse! Sender en rundt om i leser «Misjon» Vil tilnærme rikt velsignede Gød for 4 sus Kristus samme, ja, b Så behøver det som mot Freiser går Vi hadde men med litt festlig Det er allti godt mot a at den som lesket. Til julea ordnet at a måltid. De kaller «tsai begynte å...»